

ויספון סוכניא למללא עם עמא
וימיון מזגרא דדחול ותכיר
לביה יהו ויתב לבתיה ולי
יתבי ית לבת דאחיהו כלביהו
ויהי פד ישיעון סוכניא למללא עם
עמא וימיון רבנא חילא בריש
עמא

לקרא

ויסב המלך את פניו
ויסב את פל קהל
ישראל וכל קהל
ישראל עמד ויגמר
פניו יהוה אלתי שיהו
אשר דברי פניו את
דוד אתי ויביר מלא
לאמר: מזחום אשר
היא הני אתי אתי
עמי את ישראל
מנינים לא בחתי
עמי

ולך רישב לביתו ולא ימים אתלכב אחיו
כלבכו והיה ככלת השטריוס לדבר אל
העם ופקדו שרי עבדות פראשה עמו
כי תקרב אל עיר להלחם עליה וקראתה
אליה לשלום והיה אם שלום תענה ופתחה
לך והיה כל העם הנמצא בה יהיו לך למס
ועבדוך וראם לא תשלים עמך ועשתה
עמך מלחמה ויערת עליה וצעתה יהרד
אלהיו כירך והפית את זכורה לפי חרב
רק הנשים והטל והבהמה וכל אשר יהיה
בעיר כל שללה תכוז לך ואכלת את שלל
אויבך אשר נתן יהוה אלהיך לך וכן תעשה
תעשה לכל הערים הרחוקות ממך מאד אשר
לא מערי העוים האלה העוים מערי העמים
אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לא תחיה כל
נשמה כי תחרס תחרים החמי והאמרי
הפנעני והפרזי החוי והיבנסי פאשר עגרי
יהוה אלהיך ולמען אשר לא ילמדו אתכם
לעשות ככל תועבתם אשר עשו לאלהים
וחטאתם ליהוה אלהיכם פיהעור אל
עמי ימים רפים להלחם עליה לתפשה לא
תשחית את עצה לנרח עליו גרוז פי ממנו
תאכל ואתו לא תכרת פי הארם עי השדה
לכא מפניך במיעור ודק עי אשר תדע כולא
עי מאכל הוא אתו תשחית וכרת מי עור ובנית

זו ארש אשה פן ייחול באחיהו
יטוב פן ייחול פן ייחול
יד בני סך פניו הווי שיוות שיש
עכוות ופניו זקעם
ולפניהם ואלו חרדהם וכשיליוס
פזל ול אי טאבט לטם השודר
כידו לקפח את טוקן זקפניס כד יודם
עוודים כקענ הועסק ול זקון
את העופים ולחזקם במים
טובו אל הולחיה ואל זקום
טוחילת נפילה נסה: כי תקני
עיר בלחוז השוות הסתמדי
כיו שופר בענין ק העל אל
הערים החוק ופן: כל העם המע
זכילו יתה ויזו מה שפנת
הזוודת טענות לחוריים
זודה שדל קייים: לאם ועפוך
עד שיקבלו עליהם ויסויעמד
ויס לא תשלו עיר ועשת עיר
חלוד הסתמדי טוחו וזקל
עיר סופה להחוס ק יוס עשת
וענה ולתך: ויפדה עליה ירת
להעב ולרעיונה ולהיות
סתוויים ווענה: יכך יוס
עשותם הזווד בענין סוך שי
עודה בדרך: והטן: יון טן שי
זכרים ומה אע וקיים והסוד
אתל זקה בעזילים: וידי
כאשר ערך ירת חוץ אל זכר
הדבשו: ואען חלית היות זכר
אשכ לא ילודן שגוי יפדה
אזכם היא זכר חקווד חרין
עשו תשובה ויחזון זכר
ויחזו ויחזו: כדווד גיט
זודה רטוי לקבל: ימים ספס
זכים שלטה זכר זוכו זכר
ענין על עיוות על צנים פגוע
ושלטה ימים קודם לעבת
סוס לא תכל זה זכר חרין
זה עד רודה זל זכר פגוע
זכר: ימים: זכר שפועם פגוע

בשום שנים ושלטה זכר וק
זכר ויטב דוד בעלי ימים ספס
ובלחוז הרטות הכת ודמ: כי
היוד עץ השדה היר כוטוט
זמן דיגוין שווי חרד עץ הש
להכנס בתוך הנו ער זכר
להכיסר כסווי רעב ועוין כב
כושני העיר למה העכו זכר
ויטחיק זכר ענין עיר שווי
זכר וזל זכר כד זכר זכר
זכר וזל זכר וזל זכר זכר
ששחזק על פי הכר כווד חרין
וע זכרם זל ען טובתם: כען
השוד היוד הקן זכר: כי חרד
שד: כווד חרין הכר: כווד זכר
זכר: זכר ויפוך זכר: זכר:

ואקים תחת הוד אבי ואשב
על כפיא ישראל פאשר דבר
יהוה ואכנה הפית לשם יהוה
אלתי ישראל וראשים שם
ביקום לארזו אשר שם בתי
יהוה אשר פרע עם אבתיו
פה יגאו אתם מאר: ז
ביצרים חסלת

שכטי ישראל לבנית בית לקוד
שמי שם ואכר כדוד להיות על
שמי ישראל ויהי עסל כבד
אכי לבנית בית לשם יהוה אלהי
ישראל וימאר יהוה אל דוד
אכי יש אשר היה עם לבני
לבנית בית לשמי הטיבת כ
יהי עם לבכד רק אתה לא תבנה
את הבית כי אתם בני חרין
מחלצין היא יבנה הפית לשמי
ויקום יהוה את דברו אשר דבר